

Czwartek, 21 listopada 2013 r.

P7_TA(2013)0511

Stan realizacji dauhańskiej agendy rozwoju

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 21 listopada 2013 r. w sprawie stanu negocjacji dauhańskiej agendy rozwoju i przygotowań do 9. konferencji ministerialnej WTO (2013/2740(RSP))

(2016/C 436/02)

Parlament Europejski,

- uwzględniając deklarację ministerialną z Ad-Dauhy złożoną przez Światową Organizację Handlu (WTO) w dniu 14 listopada 2001 r.,
  - uwzględniając deklarację ministerialną z Hongkongu złożoną przez WTO w dniu 18 grudnia 2005 r.,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 4 kwietnia 2006 r. w sprawie oceny rundy negocjacji z Ad-Dauhy po Konferencji Ministerialnej WTO w Hongkongu ⁽¹⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 24 kwietnia 2008 r. „Ku zreformowanej Światowej Organizacji Handlu” ⁽²⁾,
  - uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie dauhańskiej agendy rozwoju, szczególnie rezolucje z dnia 9 października 2008 r. ⁽³⁾, z dnia 16 grudnia 2009 r. ⁽⁴⁾, oraz z dnia 14 września 2011 r. ⁽⁵⁾,
  - uwzględniając deklarację przyjętą dnia 29 maja 2013 r. na 28. posiedzeniu komitetu sterującego Konferencji Parlamentarnej ds. WTO,
  - uwzględniając oświadczenia wygłoszone na nieformalnych posiedzeniach Komitetu Negocjacji Handlowych w dniach 11 kwietnia i 3 czerwca 2013 r. i na oficjalnym posiedzeniu Komitetu w dniu 22 lipca 2013 r.,
  - uwzględniając milenijne cele rozwoju Organizacji Narodów Zjednoczonych,
  - uwzględniając 4. światowy przegląd pomocy na rzecz wymiany handlowej, który odbył się w dniach 8-10 lipca 2013 r.,
  - uwzględniając art. 110 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że runda z Ad-Dauhy została zainicjowana w 2001 r. w celu stworzenia nowych możliwości handlowych, wzmocnienia wielostronnych zasad handlowych i skorygowania istniejących nierówności w systemie handlu poprzez skupienie się w negocjacjach na krajach rozwijających się, w szczególności na krajach najsłabiej rozwiniętych; mając na uwadze, że cele te wynikają z przekonania, że system wielostronny oparty na bardziej sprawiedliwych i godziwych zasadach może przyczynić się do uczciwego i wolnego handlu służącego rozwojowi gospodarstwu wszystkich kontynentów i zniesienia ubóstwa;
- B. mając na uwadze, że UE stale opowiada się za wielostronnym zdecydowanym podejściu do handlu opartym na zasadach, uznając że podejścia uzupełniające, takiej jak umowy dwustronne, regionalne czy kilkustronne mogą także sprzyjać otwarciu handlu, szczególnie poprzez odblokowanie liberalizacji oraz aktualizowanie zasad i warunków w dziedzinach polityki traktowanych z mniejszą uwagą w WTO, a także sprzyjać systemowi wielostronnemu, pod warunkiem że umowy takie są zgodne z zasadami WTO;
- C. mając na uwadze, że WTO i zasady zapisane w umowach objętych WTO odegrały istotną rolę w unikaniu pełnego i szeroko zakrojonego protekcjonizmu w odpowiedzi na najpoważniejszy kryzys finansowy i gospodarczy od lat 30.;

⁽¹⁾ Dz.U. C 293 E z 2.12.2006, s. 155.

⁽²⁾ Dz.U. C 259 E z 29.10.2009, s. 77.

⁽³⁾ Dz.U. C 9 E z 15.1.2010, s. 31.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 286 E z 22.10.2010, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 51 E z 22.2.2013, s. 84.

Czwartek, 21 listopada 2013 r.

- D. mając na uwadze, że otwarty i uczciwy handel bardziej aniżeli cła – od których w znacznym stopniu odstępuje się w miarę postępu globalizacji – utrudniają rozmaite bariery pozataryfowe;
- E. mając na uwadze, że posiedzenie ministerialne WTO w celu zamknięcia rundy z Ad-Dauhy utknęło w martwym punkcie pod koniec lipca 2008 r.;
- F. mając na uwadze, że w ostatnich latach miały miejsce liczne próby i inicjatywy zmierzające do przełamania impasu dauhańskiej agendy rozwoju;
- G. mając na uwadze, że w dniach 3-6 grudnia 2013 r. w Indonezji odbędzie się 9. konferencja ministerialna WTO;
1. powtarza swoje pełne zobowiązanie do utrwalania wartości multilateralizmu, jednak uważa, że reforma strukturalna WTO jest konieczna w celu jak najlepszego zagwarantowania systemu handlowego opartego na wspólnych zasadach, otwartego, sprawiedliwego i niedyskryminacyjnego, który w większym stopniu uwzględniłby rolę MŚP i ich interesy;
  2. podkreśla systemowe znaczenie osiągnięcia ambitnych i zrównoważonych celów na 9. konferencji ministerialnej, które będą akceptowalne dla wszystkich członków WTO i które pomogą przygotować grunt pod dalsze negocjacje wielostronne;
  3. wzywa do ustanowienia systemu handlowego opartego na wolnym i sprawiedliwym handlu służącym dobru ogólnemu; podkreśla znaczenie pełnego uwzględnienia w negocjacjach specjalnych potrzeb i interesów krajów rozwijających się oraz krajów najmniej rozwiniętych o niskich dochodach; ponownie podkreśla konieczność zapewnienia, by zasada szczególnego i zróżnicowanego traktowania stanowiła integralny element wszystkich szczebli negocjacji, odzwierciedlając różne poziomy rozwoju gospodarczego członków WTO, zgodnie z ust. 44 deklaracji ministerialnej z Ad-Dauhy; uważa, że istotne przepisy dotyczące szczególnego i zróżnicowanego traktowania powinny zostać doprecyzowane, powinny podlegać okresowym przeglądom i powinny być konkretniejsze;
  4. uważa, że liberalizacja handlu jest ważnym narzędziem służącym zapewnianiu wzrostu i rozwoju gospodarczego, ponieważ muszą jej towarzyszyć odpowiednie środki wspomagające obejmujące interwencje makro- i mikroekonomiczne, w tym przejrzystość budżetu, fiskalne strategie polityczne i sprawiedliwość w opodatkowaniu, uproszczenie czynności administracyjnych, edukację i szkolenia, reformy instytucjonalne i politykę socjalną, tak aby zmaksymalizować i lepiej dystrybuować korzyści z reform handlowych i skutecznie równoważyć wszelkie negatywne skutki;
  5. podkreśla, że członkowie WTO stwierdzili, że nadal niektóre państwa nie posiadają potencjału kadrowego, instytucjonalnego ani infrastrukturalnego, by skutecznie uczestniczyć w handlu międzynarodowym, a zatem systemowi wielostronnemu musi towarzyszyć zwiększanie możliwości handlowych, co jest zasadniczym uzupełnieniem dauhańskiej agendy rozwoju; jest również jednak zdania, że pomoc dla krajów pragnących przystąpić do WTO powinna pozostać priorytetem;
  6. podkreśla w związku z tym skuteczną rolę odgrywaną przez inicjatywę na rzecz wymiany handlowej; wyraża ubolewanie, że po raz pierwszy od jej uruchomienia w 2005 r. kwota zobowiązań została w 2011 r. zmniejszona ze względu na kryzys finansowy, co oznaczało mniejsze wsparcie dużych projektów dotyczących infrastruktury gospodarczej wraz ze spadkiem zobowiązań w sektorze transportu i energii; zauważa, że pomoc techniczna w dziedzinie handlu i inicjatywy wielostronne, takie jak preferencyjne traktowanie taryfowe przyznawane w ramach WTO, mogą pomóc w zrehabilitowaniu tego zmniejszenia środków na zobowiązania; apeluje do członków WTO, zwłaszcza krajów rozwiniętych i gospodarek wschodzących, o szersze korzystanie z tej możliwości;
  7. nalega, aby system WTO został zmieniony przy uwzględnieniu potrzeb MŚP w handlu międzynarodowym oraz konieczności uproszczenia zasad, zarówno w zakresie ułatwień w handlu, jak i systemów międzynarodowych sądów arbitrażowych w celu uniknięcia trudności, jakie powoduje spór z organami celnymi lub handlowymi w niektórych państwach członkowskich WTO;
  8. zwraca uwagę na czwartą konferencję przeglądową pomocy na rzecz handlu, która odbyła się w lipcu 2013 r. w Genewie i pokazała korzyści osiągnięte przez kraje rozwijające się dzięki globalnym łańcuchom wartości; zauważa jednak, że uczestnicy określili ograniczenia związane z handlem, które uniemożliwiają przedsiębiorstwom z krajów rozwijających się powiązanie z łańcuchami wartości lub wspięcie się po nich; te ograniczenia to m.in. nieodpowiednia infrastruktura, wysokie koszty transportu i wysyłki, niewystarczający dostęp do finansowania handlu, niemożność przyciągnięcia zagranicznych inwestycji bezpośrednich, brak przewagi komparatywnej i wysokie koszty wejścia na rynek;

Czwartek, 21 listopada 2013 r.

9. uznaje znaczenie sektora rolnego; jest zdania, że UE powinna wspierać środki odpowiadające na obawy o bezpieczeństwo żywnościowe w krajach rozwijających się; przypomina, że w tym względzie UE powinna zapewnić spójność różnych obszarów polityki UE w ramach swoich działań zewnętrznych, zgodnie w szczególności z art. od 205 do 208 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz art. 21 Traktatu o Unii Europejskiej, mianowicie polityki rozwojowej i wspólnej polityki handlowej, uwzględniając potrzeby i obawy zarówno państw członkowskich UE, jak i państw rozwijających się;

10. wzywa kraje rozwinięte i kraje o gospodarkach wschodzących do naśladowania europejskiej inicjatywy „wszystko oprócz broni” oferującej krajom najsłabiej rozwiniętym dostęp do rynku w 100 % bez ceł i kontyngentów, oraz do zapewnienia wdrożenia preferencyjnego traktowania usług z krajów najsłabiej rozwiniętych;

11. uważa, że wiążące porozumienie o ułatwieniach w handlu przyniosłoby znaczne korzyści wszystkim członkom WTO, w szczególności krajom rozwijającym się, oraz odpowiednim podmiotom handlu poprzez zwiększenie przejrzystości i pewności prawnej oraz zmniejszenie kosztów administracyjnych i skrócenie procedur celnych, co z kolei umożliwiłoby im pełne wykorzystanie szans wynikających z coraz większej liczby regionalnych i globalnych łańcuchów dostaw, a MSP pozwoliłoby korzystać z większego otwarcia rynków; podkreśla, że nadal powinno się umożliwić państwom rozwijającym się budowanie możliwości i udzielić im pomocy technicznej, tak by umożliwić im zwiększenie ich możliwości produkcyjnych, by mogły one w większym stopniu korzystać z wartości dodanej w globalnych łańcuchach wartości;

12. przypomina, że niedawno zamówione przez UE badanie wpływu dauhańskiej agendy rozwoju pokazuje, że ułatwienia w handlu pod względem ekonomicznym mogą mieć taką samą wartość, jak zyski z jednoczesnej liberalizacji handlu towarami i usługami; przypomina, że tylko usprawnione procedury celne mogą dodać 68 mld EUR rocznie do światowego PKB i że dla wielu krajów rozwijających się ułatwienia w handlu byłyby głównym źródłem zysków;

13. uważa, że na szczycie WTO priorytetowo należy potraktować bariery dla handlu i inwestycji, które wpływają na różne sektory usług, w tym sektor technologii informacyjno-komunikacyjnych oraz telekomunikacji, usługi świadczone w ramach wolnych zawodów i usługi biznesowe, usługi finansowe, e-handel, budownictwo, handel detaliczny i dystrybucję; te środki pozataryfowe, w tym przepisy krajowe, ograniczenia własności i różne środki antykryzysowe (w tym dyskryminujące przepisy w zakresie zamówień publicznych) mają szczególne znaczenie, jeżeli weźmie się pod uwagę większą wartość dodaną handlu usługami i pozycję UE jako największego eksportera usług;

14. z zadowoleniem przyjmuje więc otwarcie negocjacji nad wielostronnym porozumieniem o handlu usługami (TiSA), co jest zgodne z celem 8. konferencji ministerialnej polegającym na badaniu nowych sposobów uczestnictwa w WTO w celu dalszej liberalizacji handlu usługami; podkreśla zobowiązanie UE do promowania prac w tym obszarze oraz działania na rzecz uczynienia TiSA porozumieniem wielostronnym poprzez dopilnowanie, by przejęło ono definicje, przepisy i zasady tworzące trzon Układu ogólnego w sprawie handlu usługami (GATS); podkreśla, że ważne jest zapewnienie, by każda umowa była ambitna, zakres był coraz większy, a zasady pogłębione w odniesieniu do liberalizacji handlu usługami, przy jednoczesnym uwzględnieniu celów polityki krajowej członków WTO i ich prawa do regulowania usług świadczonych w interesie ogólnym oraz do podejmowania dwustronnych i wielostronnych zobowiązań, oraz że należy zapewnić, by skutki były ściśle związane z konstrukcją WTO;

15. uważa, że transfer technologii może być czynnikiem wzrostu gospodarczego i sprzyjać handlowi; wyraża zadowolenie z powodu wznowienia negocjacji nad rozszerzeniem umowy o technologii informacyjnej, która to umowa zwiększa zarówno zakres objętych nią produktów, jak i liczbę objętych nią krajów; zdecydowanie zachęca wszystkie strony negocjacji do kontynuowania wysiłków na rzecz osiągnięcia porozumienia przed 9. konferencją ministerialną;

16. z zadowoleniem przyjmuje przegląd wielostronnego Porozumienia w sprawie zamówień publicznych WTO uzgodniony w marcu 2012 r. (GPA), a także uznaje znaczenie zatwierdzenia przez UE zmienionego GPA przed 9. konferencją ministerialną, tak by mogło ono wejść w życie do 2014 r.; uważa, że jaśniejsze i bardziej restrykcyjne zasady przyznawania zamówień zwiększą przejrzystość zamówień publicznych oraz – wraz z rozszerzoną listą objętych porozumieniem towarów i usług oraz podmiotów – zapewni sygnatariuszom większe możliwości; wzywa członków WTO, w szczególności kraje rozwijające się i obecnych obserwatorów w GPA, do rozważenia podpisania porozumienia, tak by skorzystać z nowych przepisów ustanowionych dla państw rozwijających się przy zwiększeniu elastyczności i skorzystać ze stworzonych możliwości;

Czwartek, 21 listopada 2013 r.

17. wyraża zadowolenie, że w czerwcu 2013 r. podjęto pozytywną decyzję co do przedłużenia zwolnienia TRIPS o kolejne osiem lat do 1 lipca 2021 r. dla państw rozwijających się, co jest kolejnym sposobem dążenia do tego, by światowy system handlu nie charakteryzował się jednolitym podejściem, ale by uwzględniał szczególne cechy każdego państwa rozwijającego się;

18. zachęca członków WTO do aktywnego wspierania wysiłków WTO zmierzających do ustanowienia skutecznych i wydajnych powiązań roboczych i bliższej współpracy z innymi organizacjami międzynarodowymi, których działania mają znaczenie dla światowych rozmów na temat handlu, w szczególności Międzynarodową Organizacją Prawy, Światową Organizacją Zdrowia, ONZ i jego agencjami i organami takimi jak Konferencja Narodów Zjednoczonych ds. Handlu i Rozwoju, Organizacja Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa, Program Narodów Zjednoczonych ds. Ochrony Środowiska, Program Narodów Zjednoczonych ds. Rozwoju i Ramowa konwencja ONZ w sprawie zmian klimatu, a także MFW, Bank Światowy i OECD, aby zapewnić wzajemne wsparcie i synergie między kwestiami handlowymi i pozahandlowymi; wspiera wysiłki zmierzające do przyjęcia międzynarodowych standardów i współpracy prawnej;

19. wzywa do gruntownego rozpatrzenia kwestii lepszego włączenia problemów pozahandlowych w obszar zasad WTO celem umożliwienia członkom dążenia do osiągnięcia uzasadnionych celów polityki, przy jednoczesnej ochronie dostępu do rynku; podkreśla w związku z tym, że wysiłki zmierzające do przyjęcia i skutecznego wdrożenia międzynarodowych norm społecznych, a także dotyczących pracy, środowiska naturalnego i praw człowieka, winny być silnie wspierane i że należy przyznać pomoc niezbędną krajom rozwijającym się, aby umożliwić im spełnienie takich norm;

20. wyraża przekonanie, że brak wystarczającego rozróżnienia wśród krajów rozwijających się, pomimo dużej różnorodności poziomów rozwoju gospodarczego i specyficznych potrzeb, może stanowić dużą przeszkodę w przyjmowaniu skutecznych środków na rzecz tych krajów, zgodnie z ogłoszonym celem rundy z Ad-Dauhy, i szkodzi tym krajom rozwijającym się, które wymagają większej pomocy; nalega, by najlepiej rozwijające się kraje wzięły na siebie część odpowiedzialności już podczas obecnej rundy i poczyniły wkład równomierny do poziomu ich rozwoju oraz konkurencyjności sektorowej;

21. uważa, że należałoby poważnie rozpatrzyć kwestię podziału na kategorie lub podkategorie nie tylko krajów rozwijających się, ale także wszystkich krajów członkowskich WTO, na podstawie obiektywnych kryteriów, związanych nie tylko z produktem krajowym brutto, w celu możliwego zróżnicowanego stosowania umów istniejących lub będących w trakcie negocjacji;

22. jest przekonany, że zakończenie długotrwałej rundy dauhańskiej przy wypełnieniu mandatu dotyczącego rozwoju jest bardzo ważne; dlatego nalega na wszystkich członków WTO, by rozważyli wszystkie możliwe opcje mając na uwadze ten końcowy cel, tak by osiągnąć zrównoważony wynik;

23. nalega, aby UE dalej odgrywała wiodącą rolę w promowaniu wyraźnego postępu w trwających negocjacjach WTO w celu pełnego zakończenia dauhańskiej agendy rozwoju w dającej się przewidzieć przyszłości, oraz w ułatwianiu pełnego udziału krajów najslabiej rozwiniętych w handlu światowym poprzez pełnienie funkcji mostu pomiędzy różnymi stanowiskami członków WTO;

24. podkreśla kluczowe znaczenie WTO w kwestiach wdrażania i egzekwowania wiążących zobowiązań i rozwiązywania sporów handlowych;

25. uważa, że członkowie WTO powinni jednak podjąć większe wysiłki w innych dziedzinach określonych w deklaracji ministerialnej z Ad-Dauhy, takich jak handel dobrami i usługami ekologicznymi, co mogłoby w znacznym stopniu przyczynić się do zrównoważonego wzrostu i zwalczania zmiany klimatu; wzywa członków WTO do uwzględnienia listy towarów związanych ze środowiskiem APEC; nalega na UE, by nadal nalegała na zainicjowanie porozumienia o technologii środowiskowej, które zmniejszy taryfy na produkty technologii środowiskowej oraz by szukała wyjaśnienia prawnych relacji między zasadami WTO i wielostronnymi porozumieniami w sprawie środowiska;

26. wzywa Komisję i Radę, aby zapewniły dalszy ścisły udział Parlamentu w pracach nad przygotowaniem 9. konferencji ministerialnej, która odbędzie się na Bali w dniach 3-6 grudnia 2013 r., niezwłoczne przekazywanie aktualnych informacji i ewentualnie konsultacje podczas konferencji ministerialnej; wzywa Komisję do dalszego zachęcania pozostałych członków WTO do zwiększania znaczenia parlamentarnego wymiaru WTO;

Czwartek, 21 listopada 2013 r.

27. wzywa członków WTO do zapewnienia legitymacji demokratycznej poprzez wzmocnienie parlamentarnego wymiaru WTO; podkreśla w związku z tym potrzebę zapewnienia, by posłowie mieli lepszy dostęp do negocjacji handlowych i byli zaangażowani w tworzenie i wdrażanie decyzji WTO oraz spowodowania, aby polityki handlowe były odpowiednio analizowane w interesie obywateli; wzywa zatem do ustanowienia stałej europejskiej delegacji parlamentarnej do WTO;

28. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich oraz dyrektorowi generalnemu WTO.
